

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 12C/166/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213222991
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Sobolovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1213222991.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Gabrielou Sobolovskou v právnej veci žalobcu: J. J. K., nar. XX.XX.XXXX, Q. XXXX/XXA, A., zastúpený: C&T Advokáti s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Fedinova 3b, Bratislava, proti žalovanej: J. P. W., rodená S., nar. XX.XX.XXXX, X. XXXX/XX, A., zastúpená: Mgr. Dávid Štefanka, advokát, Kutlíková 17, Bratislava, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaná má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 01.08.2013 doručenu súdu dňa 02.08.2013 a doplneným podaním zo dňa 01.08.2013 doručeným súdu dňa 24.09.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že darovacia zmluva zo dňa 26.07.2010 uzatvorená medzi účastníkmi Q. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. 1, A. a N. W., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, A. 1, A. ako darcami a pôvodne žalovaným odporcom Q. W., nar. XX.XX.XXXX, A. 1, A. ako obdarovaným, predmetom ktorej bol podiel X/X k nehnuteľnosti: rodinný dom so súp. č. XXXX postavený na parc. č. XXX/XX, popis stavby Dom - M. XX, druh stavby rodinný dom, pozemok, parcela reg. "C", parcelné č. XXX/X o výmere 414 m², druh pozemku záhrady, ktorá je zapísaná v katastri nehnuteľností na Okresnom úrade Bratislava, katastrálnom odbore, okres Bratislava II, obec Bratislava - m.č. Ružinov, katastrálne územie Ružinov, na LV č. XXX, ktorej vklad bol povolený pod V-XXXXX/XX a nadobudol právoplatnosť dňa 25.08.2010 je voči navrhovateľovi právne neúčinná.

2. Na základe žaloby žalobcu zo dňa 28.04.2014 doručeným súdu dňa 29.04.2014 súd vydal dňa 08.08.2014 uznesenie č.k. 12C/166/2013-76, ktorým nepripustil vstup J. P. S., nar. XX.XX.XXXX, X. XXXX/XX, A. do konania ako ďalšieho účastníka na strane odporcu v II. rade. Ďalším výrokom súd pripustil vstup J. P. S., nar. XX.XX.XXXX, X. XXXX/XX, A. do konania ako žalovaného na miesto doterajšieho žalovaného. Zároveň súd pripustil zmeny žaloby tak, že petit bude znieť:

Súd určuje, že darovacia zmluva zo dňa 26.7.2010 uzavretá medzi účastníkmi Q. W., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, A. 1, A. a N. W., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, A. 1, A. ako darcami a odporcom ako obdarovaným, predmetom ktorej bol podiel 1/3 k nehnuteľnosti: rodinný dom so súp.č. XXXX postavený na parc.č. XXX/XX, popis stavby Dom - M. XX, druh stavby rodinný dom, pozemok, parcela registra "C", parc.č. XXX/X o výmere 414 m², druh pozemku záhrady, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na Okresnom úrade Bratislava, katastrálny odbor, okres Bratislava II, obec BA - m.č. Ružinov, katastrálne územie Ružinov, na LV č. XXX, ktorej vklad bol povolený pod V-XXXXX/XX a nadobudol právoplatnosť dňa 25.08.2010, je voči navrhovateľovi právne neúčinná. Súd určuje, že kúpna

zmluva zo dňa 21.06.2013 uzatvorená medzi odporcom J.. Q. W., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, A. 1, A. ako predávajúcim a J.. P. S., nar.. XX.XX.XXXX, X. XX, A. ako kupujúcou, predmetom ktorej bol podiel 1/3 k nehnuteľnosti: rodinný dom so súp.č. XXXX postavený na parc.č. XXX/XX, popis stavby Dom - M. XX, druh stavby rodinný dom, pozemok, parcela registra "C", parc.č. XXX/X o výmere 414 m2, druh pozemku záhrady, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na Okresnom úrade Bratislava, katastrálny odbor, okres Bratislava II, obec BA - m.č. Ružinov, katastrálne územie Ružinov, na LV č. XXX, ktorej vklad bol povolený pod V-XXXXX/XX a nadobudol právoplatnosť dňa 25.08.2010, je voči navrhovateľovi právne neúčinná. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku trovy konania a trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa."

3. Podaním zo dňa 10.09.2014 doručeným súdu elektronicky dňa 11.09.2014 bez zaručeného elektronického podania a doplneného originálom podania doručeným súdu dňa 12.09.2014 a podaným na poštovú prepravu dňa 10.09.2014, v zákonnej 3 dňovej lehote, navrhol navrhovateľ nariadenie predbežného opatrenia. Žiadal, aby súd odporkyňa zakázal previesť, nakladať, zaťažiť, scudziť a realizovať výkon záložného práva k nehnuteľnosti: rodinný dom so súp. č. XXXX postavený na parc. č. XXX/XX, popis stavby Dom - M. XX, druh stavby rodinný dom, pozemok, parcela reg. "C", parcelné č. XXX/X o výmere 414 m2, druh pozemku záhrady, ktorá je zapísaná v katastri nehnuteľností na Okresnom úrade Bratislava, katastrálnom odbore, okres Bratislava II, obec Bratislava - m.č. Ružinov, katastrálne územie Ružinov, na LV č. XXX pod por. č. 2, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej vedenej na súde pod sp.zn. 12C/166/2013.

4. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia zdôvodnil žalobca nebezpečenstvom bezprostredne hroziacej ujmy. Uviedol, že súčasný stav neznesie odklad, keďže dochádza k opakovaným prevodom vlastníckeho práva k danej nehnuteľnosti, čo znemožňuje uspokojenie pohľadávky navrhovateľa. Taktiež vzhľadom na úmrtie pôvodného odporcu Q. W., nar. XX.XX.XXXX a jeho závetu, podľa ktorého sa jedinou dedičkou stala odporkyňa, pričom rodičia pôvodného odporcu v závete spomenutí nie sú, je možné predpokladať, že mali dohodu, že budú postupovať v neprospech navrhovateľa, aby znemožnili uspokojenie jeho pohľadávky.

5. Tunajší súd ako miestne príslušný vo veci konať vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, predovšetkým žalobou vo veci samej, návrhom na vydanie predbežného opatrenia, výpisom z katastra nehnuteľností, výsluchom svedkov a dospel k záveru, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia nie je opodstatnený.

6. Súd v čase rozhodovania o predbežnom rozhodovaní z LV č. XXX zistil, že v čase vydania predbežného opatrenia na príslušnom katastri nehnuteľnosti neprebíhali žiadne konania, ktoré by spôsobili zmenu vlastníckych práv vo vzťahu k nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXX. Vzhľadom k tejto skutočnosti nebola potrebná preto dočasná úprava nariadením predbežného opatrenia tak, ako to navrhoval žalobca.

7. Právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe, pričom uviedol, že má za to, že súd by mal vyhodnotiť neúčinnosť jednak darovacej zmluvy, ako i následnej kúpnej zmluvy. K jednotlivým dôvodom odporovateľnosti týchto úkonov právny zástupca žalobcu uviedol, že sa odvoláva na vyjadrenie zo dňa 15. 06. 2016, pričom poukázal na tú skutočnosť, že medzičasom Okresný súd Bratislava II v trestnej veci obžalovanej N. W., túto uznal za vinnú zo skutku zmarenia uspokojenia svojho veriteľa práve prevodom spoluvlastníckeho podielu na základe darovacej zmluvy na svojho syna. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že toto trestné konanie súvisí s predmetom tohto konania, je preto tunajší súd viazaný rozhodnutím v trestnom konaní v súvislosti s vinou a so spáchaným skutkom.

8. Žalovaná strana uviedla, že žalobu považuje za nedôvodnú, a to z dôvodu, že v čase podania žaloby už nebol pasívne legitimovaný Q. W., nar. XX.XX.XXXX, z dôvodu, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom žaloby, bola k dátumu XX. XX. XXXX už vo vlastníctve J.. P. W. /rod. S./ W. zástupkyňa žalovanej vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku z dôvodu, že darovacia zmluva k nehnuteľnosti uzatvorená medzi N. W. a darcom Q. W. ml., nar. 14. XX. XXXX ako obdarovaným bola uzatvorená dňa 26. 07. 2010, pričom vklad bol povolený dňa 25. 08. 2010, teda lehota troch rokov uplynula dňa 25. 08. 2013. Žalovaná teda J.. W. /rod. S./ vstúpila do konania až momentom smrti Q. W. ml., dňa XX. XX. XXXX. Žalovaná zároveň uviedla, že predmetná nehnuteľnosť bola od dlžníka prevedená na v poradí na druhú osobu nadobúdateľa. Ako podstatné uviedla i tú skutočnosť, že nebolo

preukázané, že by konkrétny právny úkon dlžníka ukrátil uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa žalobcu, ako aj nepreukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Žalovaná strana poukázala i na to, že pokiaľ došlo k prevodu nehnuteľnosti z matky N. W. na jej syna Q. W. ml., nebol preukázaný úmysel týmto právnym úkonom ukrátiť veriteľa. Túto skutočnosť potvrdili i svedeckými výpoveďami zo dňa 09. 06. 2016 Q. W. st. a N. W..

9. Súd po vykonanom dokazovaní a oboznámením sa z listinnými dôkazmi je toho názoru, že vo veci odporovacej žaloby je aktívne legitimovaný veriteľ, ktorý je oprávnený podať odporováciu žalobu voči osobe, s ktorou dlžník urobil odporovateľný právny úkon, a u ktorej sa nachádza prevedený majetok dlžníka. Jedným z predpokladov aktívnej vecnej legitimácie veriteľa na odporováciu žalobu je to, že dlžníkovými právnymi úkonmi ukracujú uspokojenie pohľadávky veriteľa. Bremeno tvrdenia a teda dôkazné bremeno o tom, že dlžníkovými právnymi úkonmi ukracujú uspokojenie veriteľovej pohľadávky nesie veriteľ, pričom to platí aj v prípade, kde preukázanie úmyslu dlžníka nie je podmienkou odporovateľnosti, to je pri právnych úkonoch urobených medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi alebo urobenými v prospech týchto osôb. Z ustanovenia § 42a odsek 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ musí aj za tejto situácie tvrdiť a preukázať, že odporovaný právny úkon ukracuje uspokojenie jeho pohľadávky. Žalovaná počas celého konania preukázala, že údajný úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nielenže nepoznala, ale že nemohla poznať ani pri náležitej starostlivosti.

10. V tejto súvislosti poukazuje súd na Uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 7/2012-9, v ktorom sa Ústavný súd SR vysporiadal s rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava V a Krajského súdu v Bratislave, kde bola pojednávaná obdobná situácia. Ústavný súd SR konštatoval, že domáhať sa v súdnom konaní vyhlásenia úkonu za neúčinný voči veriteľovi možno iba vo vzťahu k právnym úkonom dlžníka, a nie aj vo vzťahu k úkonom prvého nadobúdateľa v prospech druhého nadobúdateľa. Pasívne legitimovaný subjekt, v ktorého bol právny úkon urobený alebo ktorému vznikol z odporovateľného úkonu dlžníka prospech je tak zásadne osoba, ktorá majetok odporovateľným úkonom získala, nie dlžník veriteľa, ktorý sám pasívne legitimovaný nie je.

11. Ustanovenie Občianskeho zákonníka predpokladá u odporovacej žaloby pasívnu legitimáciu výlučne u osoby, ktorá vlastným odporovateľným úkonom majetok od dlžníka získala, či z neho mala prospech. Súčasná právna úprava odporovateľnosti nerieši situáciu, keď osoba, ktorá je podľa tohto ustanovenia pasívne legitimovaná, prevedie majetok získaný odporovateľným právnym úkonom na ďalšiu osobu. Čiže platná právna úprava predpokladá možnosť odporovateľnosti len u prvotného právneho úkonu medzi dlžníkom a treťou osobou, a nie odporovateľnosť akýchkoľvek ďalších právnych úkonov na neho nadväzujúcich. Z toho vyplýva, že pasívne legitimované u odporovacej žaloby nemôžu byť ďalšie osoby, na ktoré bol majetok prevedený od tretej osoby, ktorá majetok získala od dlžníka veriteľa.

12. V tomto konkrétnom prípade, ak nehnuteľnosť bola prevedená ďalším právnym úkonom na inú osobu, pričom táto nevedela o tom, že ide o odporovateľný právny úkon prichádza voči žalovanému do úvahy len právo žalobcu o peňažnú náhradu proti pôvodnému vlastníkovi /§ 42b odsek 4 Občianskeho zákonníka/, pretože právne účinky odporovacej žaloby sa nedotýkajú právneho postavenia tretích osôb, ktoré dobromyseľne nadobudli vec od osoby, na ktorú dlžník previedol k veci vlastnícke právo.

13. Pokiaľ sa týka námietky premlčania, v čase podania žaloby už nebol pasívne legitimovaný Q. W., nar. XX.XX.XXXX. Nehnuteľnosť, ktorej sa týka žalovaná neúčinnosť právneho úkonu, bola k dátumu 02. 08. 2013 /podanie žaloby/ už vo vlastníctve J.. P. W. /rod. S./.

14. Darovacia zmluva k nehnuteľnosti medzi účastníkmi Q. W. st., nar. XX.XX.XXXX a N. W., nar. XX.XX.XXXX ako darcami a Q. W. ml., nar. XX.XX.XXXX, mala byť uzavretá dňa 26. 07. 2010. Vklad bol povolený dňa 25. 08. 2010. Lehota troch rokov na podanie návrhu uplynula dňa 25. 08. 2013. Žaloba nesmeruje voči prvému nadobúdateľovi, pričom pôvodným dlžníkom žalobcu boli účastníci darovacej zmluvy zo dňa 26. 07. 2010. Predmetná nehnuteľnosť bola od dlžníka prevedená na v poradí druhú osobu nadobúdateľa. Odporovateľná žaloba môže smerovať len proti prvému nadobúdateľovi. Občiansky zákonník v tomto smere predpokladá len možnosť odporovateľnosti u prvotného právneho úkonu medzi dlžníkom a treťou osobou, nie však odporovateľnosť akýchkoľvek ďalších úkonov na tento úkon nadväzujúcich. Z toho vyplýva, že pasívne legitimovanými osobami pri odporovacích žalobách nemôže byť osoba /J.. P. W. /rod. S./, na ktorú bol majetok od tretej osoby /Q. W. ml. nar. XX. XX. XXXX/ prevedený, ktorá majetok získala od dlžníka /Q. W. st. a N. W./ Akékoľvek právne úkony

týkajúce sa ďalšieho prevodu majetku nemôžu byť vo vzťahu k pôvodnému veriteľovi posudzované ako odporovateľné.

15. Ďalšou dôležitou skutočnosťou, na ktorú je treba poukázať je nepreukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. V tomto konkrétnom prípade nebolo preukázané, že rodičia Q. W. st. a N. W. na jednej strane ako darcovia a Q. W. ml. nar. XX.XX.XXXX mal vedomosť o úmysle dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa.

16. Pokiaľ veriteľ jednoznačne nepreukáže existenciu úmyslu ukrátiť veriteľa realizovaným právnym úkonom, resp. vedomosť druhej strany o takomto úmysle, nie je splnená základná podmienka, aby mohol súd takejto žalobe vyhovieť. Úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa v takomto prípade zákon predpokladá, a je na osobách dlžníkovi blízkych, aby preukázali opak, to je, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohli aj pri náležitej starostlivosti poznať. V tomto konkrétnom prípade svedkovia Q. W. st. a N. W., obaja rodičia v tomto smere zhodne uviedli, že ich syn Q. W. ml., nar. XX. XX. XXXX nevedel o ich situácii, ktorá im vznikla so žalobcom.

17. Pokiaľ sa týka argumentácie žalobcu, predneseného na poslednom pojednávaní, že tunajší súd je v tomto konaní viazaný závermi rozhodnutia v trestnom konaní, to je Trestným rozkazom č.k. XT/XXX/XXXX vydaným Okresným súdom Bratislava II voči N. W., tu súd poukazuje na ustanovenia § 193 Civilného sporového poriadku. Tu je potrebné zdôrazniť, že takéto odcudzujúce rozhodnutie môže obsahovať okrem výroku o tom, že bol spáchaný trestný čin priestupok, ale iný správny delikt a o tom, kto ho spáchal aj iné výroky, ktorými však súd podľa § 193 CSP viazaný nie je. Rovnako nie je viazaný odôvodnením rozhodnutia, ani oslobodzujúcim rozhodnutím /P., S. - K. k OSP str. 431/. Tu súd poukazuje i na tú skutočnosť, že trestný rozkaz sa týka iba N. W., ktorá nie je aktívne ani pasívne legitimovanou osobou v predmetnom konaní, čiže nie je stranou predmetného sporu.

18. Odporovateľná žaloba môže smerovať len proti prvému nadobúdateľovi.

19. Odporovacou žalobou sa veriteľ môže domáhať toho, aby súd vyslovil vo vzťahu k nemu za právne neúčinné tie právne úkony, ktorými dlžník zmenšil svoj majetok natoľko, že to môže obmedziť, prípadne celkom zmariť uspokojenie jeho pohľadávky.

20. Pasívna legitimácia z odporovacieho návrhu je upravená v ust. § 42 b) ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka. Návrh na určenie, že dlžníkov právny úkon je voči veriteľovi neúčinný, môže byť úspešný len vtedy, ak bola podaná voči osobe, s ktorou alebo v prospech bol právny úkon urobený so splnením predpokladu, že takáto osoba získala odporovateľným právnym úkonom prospech.

21. Vo vzťahu k žalovanej je treba uviesť, že táto má v danom konaní postavenie tzv. tretej osoby, proti ktorej je možné v konaní o odporovateľnosť právneho úkonu uplatniť nároky len vtedy, ak jej boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti ich predchodcovi /§ 42 b) ods. 3 veta za bodkočiarkou/.

22. Žaloba žalobcu smerovala voči prvému nadobúdateľovi. Pôvodným dlžníkom žalobcu boli účastníci darovacej zmluvy zo dňa 26. 07. 2010. Predmetná nehnuteľnosť bola od dlžníka prevedená na v poradí druhú osobu nadobúdateľa. Odporovateľná žaloba môže smerovať len proti prvému nadobúdateľovi. Občiansky zákonník v tomto smere predpokladá len možnosť odporovateľnosti u prvotného právneho úkonu medzi dlžníkom a treťou osobou, nie však odporovateľnosť akýchkoľvek ďalších úkonov na tento úkon nadväzujúcich. Z tohto vyplýva, že pasívne legitimovanými osobami pri odporovacích žalobách nemôžu byť ďalšie osoby, v tomto konkrétnom prípade žalovaná J.. P. W., rod. S., ktorá majetok získala od Q. W., nar. XXXX, zomr. XXXX kúpnu zmluvou.

23. Súd je toho názoru, že pokiaľ veriteľ jednoznačne nepreukáže existenciu úmyslu ukrátiť veriteľa realizovaným právnym úkonom, resp. vedomosť druhej strane o takomto úmysle, nie je splnená základná podmienka, aby mohol súd takejto žalobe vyhovieť. Preukázanie úmyslu dlžníka, že mienil ukrátiť právnym úkonom svojho veriteľa nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak druhou stranou sú osoby blízke dlžníkovi /blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel, iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako svoju vlastnú ujmu/. Úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa v takomto

prípade zákon predpokladá a je na osobách dlžníkovi blízkych, aby preukázali opak, t. j. že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohli aj pri náležitej starostlivosti poznať. V tomto konkrétnom prípade bolo výpoveďami žalovanej ako i svedkov Q. W., nar. XXXX, a N. W., nar. XXXX, preukázané, že ich syn Q. W., nar. XXXX, zomr. XXXX o žalobcovi nevedel a ani o ich situácii, ktorá im vznikla so žalobcom. Uvedené bolo potvrdené i svedeckými výpoveďami. Jedným z predpokladov aktívnej vecnej legitímácie veriteľovi na odporováciu žalobu je to, že dlžníkove právne úkony ukracujú uspokojenie pohľadávky veriteľa. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že dlžníkove právne úkony ukracujú uspokojenie veriteľovej pohľadávky nesie veriteľ, pričom to platí aj v prípade, kde preukázanie úmyslu dlžníka nie je podmienkou odporovateľnosti, t.j. pri právnych úkonoch urobených medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi alebo urobenými v prospech týchto osôb, nakoľko z ust. § 42 a) odsek 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ musí aj za tejto situácie tvrdiť, a preukázať, že odporovaný právny úkon ukracuje uspokojenie jeho pohľadávky.

24. Súd mal za to, že dokazovaním veriteľ v pozícii žalobcu žiadnym spôsobom nepreukázal, že odporovaný právny úkon ukracuje uspokojenie jeho pohľadávky. Ak by aj exekúciou bol postihnutý podiel na nehnuteľnosti ako bol vo vlastníctve dlžníka, tak nie je zrejme akým spôsobom je tento reálne predateľný, keďže sa jedná o spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti, ktorá má navyše nevysporiadaný pozemok a je v dezolátnom stave. Žalovaná v konaní preukázala, že údajný úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nielen, že nepoznala, ale že ho nemohla poznať ani pri náležitej starostlivosti.

25. Vo veci odporovacej žaloby je aktívne legitimovaný veriteľ a pasívne legitimovaný subjekt, v ktorého prospech bol právny úkon urobený, alebo ktorému vznikol z odporovateľného úkonu dlžníka prospech. Pasívne vecne legitimovaná je tak zásadne osoba, ktorá majetok odporovateľným úkonom získala nie dlžník veriteľa, ktorý sám pasívne legitimovaný nie je. Ustanovenia občianskeho zákonníka predpokladajú u odporovacej žaloby pasívnu legitímáciu výlučne u osoby, ktorá vlastným odporovateľným úkonom majetok od dlžníka získala či z neho mala prospech. Súčasná právna úprava odporovateľnosti nerieši situáciu, keď osoba, ktorá je podľa tohto ustanovenia pasívne legitimovaná, prevedie majetok získaný odporovateľným právnym úkonom na ďalšiu osobu. Čiže platná právna úprava predpokladá možnosť odporovateľnosti len u prvotného právneho úkonu medzi dlžníkom a treťou osobou a nie odporovateľnosť akýchkoľvek ďalších právnych úkonov na neho nadväzujúcich. Z tohto vyplýva, že pasívne legitimovaná u odporovacej žaloby nemôže byť ďalšia osoba, na ktorú bol majetok prevedený od tretej osoby, ktorá majetok získala od dlžníka veriteľa. Je teda otázkou, akým spôsobom možno riešiť situáciu, keď dlžník veriteľa prevedie svoj majetok na tretiu osobu odporovateľným právnym úkonom a následne táto tretia osoba ešte pred podaním odporovacej žaloby alebo až po jej podaní tento majetok prevedie na ďalšiu osobu. V tejto súvislosti je potrebné rozlišovať či tretia osoba, ktorá získala od dlžníka majetok, tento prevedie na ďalšiu osobu ešte skôr ako veriteľ využije svoju možnosť podať voči nej odporováciu žalobu alebo či veriteľ najprv odporováciu žalobu voči tretej osobe podá na súd a následne potom tretia osoba už v priebehu začatého súdneho konania získaný majetok prevedie na ďalšiu osobu. Rozhodujúci okamih pre posúdenie týchto prípadov by mal byť deň začatia súdneho konania o odporovacej žalobe. Pre prejednávany prípad bolo rozhodujúce posúdiť situáciu, keď k prevodu nehnuteľnosti došlo na žalovanú ešte pred podaním odporovacej žaloby. Podľa zákona je pasívne legitimovaná u odporovacej žaloby len tretia osoba, ktorá priamo od dlžníka získala odporovateľným úkonom majetok či z neho mala prospech. V tomto konkrétnom prípade súd mal za to, že sa žalobca odporovateľnosti voči žalovanej nemohol s úspechom domáhať, pričom poukazuje i na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 71/1998, podľa záverov ktorého žaloba o určenie, že dlžníkov právny úkon je voči veriteľovi neúčinný môže byť úspešná len vtedy, ak smeruje voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol právny úkon urobený.

26. Podľa rozhodovacej činnosti súdov ustanovenie § 42 b) odsek 3 Občianskeho zákonníka súdy v SR aplikujú tak, že právo odporovať právnemu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom. Tu však súd poukazuje na tú skutočnosť, že proti tretím osobám toto ustanovenie možno uplatniť len vtedy ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti ich predchodcovi, ak bola vyslovená neúčinnosť právneho úkonu voči osobám, od ktorých tretie osoby vec alebo právo nadobudli. Tu súd poukazuje na tú skutočnosť, že nemôže prejudiciálne, vzhľadom na vyššie uvedenú judikatúru rozhodnúť o predchádzajúcej neúčinnosti právneho úkonu.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako i na vykonané dokazovanie mal súd za preukázané, že zo strany žalobcu neboli splnené zákonné podmienky, ktoré sa vyžadujú za úspešné uplatnenie odporovateľnosti právneho úkonu, a preto žalobu v plnom rozsahu zamietol.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej, ktorá mala vo veci úspech, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku.).